

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2012/ 2013

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)

posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Nina Grůňová

Název práce: Za rámem

Posudek

Nina Grůňová se doposud profilovala především jako suverénní malířka s velmi zajímavým přístupem k tomuto médiu. Její přístup však i v rámci formátu malby přesahoval tento dvourozměrný prostor a zahrnoval jako třetí rozměr její fyzické tělo a jako čtvrtý rozměr čas. Na stáži ve Francii vytvořila sérii abstrakcí, jejichž podstatou byla práce s fyzickým tělem, kdy za pomoci různých cvičení a diet dosahovala změny vnímání kompozice na plátně.

O jejich kvalitách hovoří i uznání jejich kolegů z řad studentů, kteří ji nominovali jako jednu z prvních do ateliérové galerie 209. Zde překvapila sociální skulpturou a happeningem s názvem Bachšiš, když do galerie za úplatu pozvala pouliční žebrové hudebníky, aby si zahráli trio a před ně položila sádrový otisk nádob, do kterých obvykle jednotliví hudebníci sbírají příspěvek kolemjdoucích.

Takovýto způsob uvažování a volné užívání forem ji dovedl k bakalářské práci „za rámem“, ve které pracuje s obrazem za hranici klasické malířské vizuality. Jelikož je tato práce závislá na specifickém prostoru, nelze než v posudku předpokládat míru dosažení předestřených ideálů, vizuálních účinků a interaktivní spolupráce. Při vedení práce jsem poukazoval na přílišnou důvěru v technické řešení prostorové instalace, spojené s notnou dávkou ne zkušenosti s takovými prostředky. I nyní, když píšete tento text, mne mrazí v zádech, vybavím-li si podobné práce jiných studentů, kteří si s podobnou ambicí málem vylámali zuby. Mám důvodnou obavu z ilustrativnosti řešení. Volba přenesení podstaty konkrétního snu do reality může nakonec pro diváka zůstat za horizontem.

V textové části doporučuji se více vztáhnout ke kontextu, v kterém se autorka mentálně pohybuje. Konkrétně ve své bakalářské práci autorka zmiňuje výstavu kolektivu autorů s názvem Bezpředmětný film, kde jsme se mohli setkat s prapůvodními analogiemi prehistorie a současnosti filmu. Film jako atrakce, film jako optický klam. Jestliže se tato výstava dá číst takto z hlediska přístupu k médiu jako celku, obávám se, že kromě podobného technického ho vybavení zůstává opora podobnosti pouze v přání autorky.

Přes všechny obavy a výhrady autorce důvěřuji. Důvěřuji v její přirozenou intuici a inteligenci. Oceňuji, s jakým odhodláním se pustila na tenký led osobního experimentu. Oceňuji způsob narušování vlastních dosažených pozic a hledání nových možností. Nina Grůňová opakovaně prokazuje orientaci v oboru a pochopení současného umění.

Doporučuji k absolutoriu

Návrh hodnocení A

V Praze 10.6.2013

